

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Discussio vel examinatio de p[er]fectis est p[ri]ncipiis [con]tritionis [et]
debet fieri diligent[ur] q[ui] ad o[mn]ia p[ro]ctor[um] genera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De contritione

Fo. XXII.

Et quod in corde hominis tanta insatiables iuuenit ut nulla re penitus possit repleri: ex hoc datur intelligi quod per receptionem dei creatum est quod solo socius et particeps: iuxta illud David. Satisbor cur apparuerit gloria tua. Nota habens diligentem quod ille quod habet cor sic dispositus ad secularia desideria et tantum iordinate affectus modo seu ad permanendum in vita presentis seculi: quod vellet perpetuari in eo si posset: nihil curas de superna felicitate: taliter pertinere in peccato mortali et ut plurimum siles in multis peccatis sunt implicati. Et sic intelligit illud Iacobus iij. capitulo. Qui voluerit esse amicorum habere seculi intimorum dei constitutus: et illud Iohannes iij. capitulo. Qui diligenter misericordia non est charitas patrum in eo. Hinc Augustinus in libro de virtute dei ita inquit. Alio quod te non querit nec diligenter modum diligenter: et peccatis fuit: et nichil liberata est: nunc queritur: nunc secura est. hec Augustinus. Item in libro de abusione gloriarum. Ideo ait. Unde enim amor et dei pietatis in uno corde cohabitare non potest que admodum occulti. cum pietate et terra neque respiciunt. hec Augustinus. Si vero aliquis affectatus in modo permanere: ut per se alius: vel ut ipse virtutibus preficiatur sive ut de peccatis magis satisficiatur: aut quodam appetitu sensuali vel naturali de quo loquitur Boetius in libro de consolatione philosophiae. item libro de vita contemplativa. Unde etiam tueri salutem laborat: non est peccatum. Si vero est in homine aliquantulum iordinatus affectus ad vitam presentem peccatum veniale est. Quia igitur ex omnibus predictis quodlibet discussio vel examinatione peccatorum debet fieri ardenter ex toto corde vere dilectionis.

Discussio vel examinatione de peccatis est principium contritionis et
debet fieri diligentius quam ad omnia peccatorum genera.

Ecce ista discussio de peccatis quod ut diximus est principium contritionis et fieri
diligenter quam ad omnia genera et species peccatorum mortalius. In libro Thome iij. l. s. n. i. p.
di. xvii. vbi mouet dubium. Utrum reprobatur contritio de singulare peccatis mortalius
bus: ita inquit. Dico principium contritionis: cogitatione quod quis recogitat de peccato et do-
let: et si non dolore contritionis saltete dolore attritionis. Et id oportet quantum ad principium
peccatorum quod sit cogitatio de singulare peccatis quod quis in memoria habet. Hec Thome.
Item in libro prelatorum. q. lxxxviii. art. ii. Ideo doctor de sic. Exigit autem ad remissionem peccati
mortalius: ut homo actualiter peccatum mortale commissum detestetur quantum in ipso est: ut scilicet di-
ligentia adhibeat ad rememorandum singula peccata mortalia ut singula detestetur.
Hec Thome. Similiter siniam habes ab eodem. i. iij. l. de genitibus. ca. clvij. quam breuitatis
causa relinquit. Cum igitur oporeat diligent rememorare singula peccata mortalia:
si ad veram contritionem volumus quenam iuxta plurimi tam doctorum. Ideo scire opteret
quod tria sunt genera: vel ut correctius loquimur tres gradus peccatorum ad quos cetera omnia re-
ducuntur: scilicet cordis oris et operis: ut idem Thome habet i. iij. q. lxxij. art. viij. Hieronimus quoque. Nota de
super Ezechiel: ut sic. Tria sunt genera delicta quibus humanum subiacet genus. Aut tripli gra-
dui in cogitatione: aut simone: aut opere peccatum. Idem habet Lactantius in. vij. l. dicitur per dicitur per
utnam institutionem. c. xij. vbi ait. Nemo esse sine delicto potest quodcumque in domino car-
nis oneratus est. Eiusdem institutionis triplici modo sublacet dominum peccatorum. cogi-
tationibus. Per hos enim gradus ad summum culmen iusticia procedit. Hec Lactanius.

Primus ergo gradus peccatorum consistit in corde: et ideo rememoranda sunt peccata cor-
dis: quod sola cogitatio ad actus quod de se sunt peccata mortalia: cum deliberatione ra-
tionis est: peccatum mortale ut dicunt doctores catholici. Hinc Hieronimus ad Rusticum. Primus
monachum in epistola quod incepit. Nullus chilano felicior: dicit sic. Quis gloriatur castum
se habere cor? Astra non sunt munda in aspectu domini quanto magis homines quoniam vita tenta-
rio est. Ne nobis quod quatenus concupiscentiam totiens fornicamur. Hec Hieronimus. Propter
proterea discute diligenter cogitationes superbas: arrogantes: cupidas: simoniacas
turpes: immundas: odia: indignationes: rancores: suspitiones: iudicia temeraria
turbarios: machinationes: duplicitates: simulacra: vagos ac vagos metus:
discursus ad quod et ad quantum secularia desideria cor tuum lapsus est quod omnes culpa
mortalis originem sumit a corde tanquam a fundamento. Unde Istud. i. h. l. de sum-
mo bono. c. xxv. ita inquit. Magna obseruatio circa cordis custodiā est adhibenda:
qua: quod aut bene aut male rei libi persistit origo. Nam sic scriptum est. Ex corde exirent

De peccato locutionis

cogitationes male. Ideoque si prius prae cogitationi resistimur in lapsu opis non currimus. Hec Iustus. Et Hieronimus ad Demetriam ygliae ait. Ille marie opter obsecrare per te ubi nasci solet. Statimque ad prima reparationis faciem et malum animus crebat restringere dum adhuc est in cogitatione. Hec Hieronimus. Et idcirco cogitationes male siue de ope illis electio in quibus homo precipit se inclinari ad perficiendum cogitat enim si oportunitatem haberet sunt diligentiam examinanda ac detestanda. Unus Hieronimus ad Demetriam ita inquit. In illa tamen cogitatione peccatum est: quod suggestioni consensum mentis dedit: quod malum suum blande souet: quod in factu gestit irrumperem. Huius cogitatio est si ex aliquid impedita casu non impleat voluntatem. Abstinentia actione criminis cōdemnat a domino: ut illud in euangelio legitur. Qui viderit mulierem ad peccandum. Hec Hieronimus. Quapropter magis studio supflue cogitationes amputare sunt teste Gregorius. Sed tamen amputari funditur nequaquam possunt. Semper enim caro supflua generat quod semper spiritus ferro sollicitudinis resclendet. Hic Iustus. i. ii. libro de summo bono. ca. xxiiij. dt sic. Logitatio namque prava delectatione parit: delectatio consensione: consensio actione: actio consuetudinē: consuetudo necessitatē. Sicque his vinculis homo implicatur quodam catena vicioꝝ tenet astrictrus. Ita ut ab ea euelli nequaquam valeat nisi diuina gratia manu lacertis apprehendatur. Hec Iustus. Et iterum in codice libro c. xxv. ita inquit. Sicut vispera a filiis in vetero posse lacerata perficitur: ita nos cogitationes nostre intra nos enutritae occiduntur: et accepto interiur vispo veneno consumunt aiamque nostrā crudeli vulnera permutantur. Hec Iustus. Et sic post de primo gradu peccatorum.

De secundo gradu peccatorum quod persistit in locutione.

Secundus gradus peccatorum
Pcta lingue quā tur mlti plū
dramē viri teneri potest: ut inquit Bernardus. Substatia quodam infirmum atque exiguum est: sed visu magnum et validum. Lingua in venis tenuis est: sed lata. sicut aperte simum euacuādis sordibus instrumentum. Pcta igitur locutionis marie ex affectu et intentione loquuntur sicut considerata: ut huius scriptus Thome. i. ii. iii. q. lxviii. ar. ii. Grauans etiam pcta lingue multipliciter: scilicet frequentia: dolo: deliberatione: conditione loquenter: conditio audientium: et conditione eorum quodque simo diligenter. Interrogatur igitur tempore vel diligenter discute. Si blasphemasti vel abnegasti deum vel sanctos et quartiles. Quia si homo prouipisti in ymbra blasphemie considerando significata ymbra semper peccat mortaliter. Est quippe ratio quoniam blasphemia ut esse per te blasphemie comparatur leviter: sit: ut de gloria super Ecclesiam. Et est quidem pcam homicidio: ut dicitur Thome. i. ii. iii. q. xliij. ar. iiij. Si vero aliquis ex aliquo passione subito prouipisti in ymbra blasphemie: quoniam scatione non considerat tunc de pcam veniale. Et proinde non huius ratione blasphemie: quia pmi mortis deliberatione ratione proceditur: ut de sancto Thome. vbi s. ar. ii. Namque ergo talis regula ad iudicandum pcam secundum Thome. quod passio puniens iudicium ratione dimittit pcam: sequitur vero auger. Deinde cogita si falsus iurasti et quartiles quoniam per iurandum in maxima pcta consideratur. Et est super pcam mortale quoniam ex loco vel ex levitate vel lapsu lingue fiat si teneretur proprieitatem iurare. Et est quidem pcam homicidio: immo teneret secundum locum pcam post idem cum locum latram. Et quoniam in causa cuiuslibet pcam defensum iuramentum manifeste ostenditur et plurimum post idem maximo pcam habet. Nec imerito quoniam plurare nomine dei videtur quodam diuinis nominibus de latram. Hec oia scriptus Thomas in i. q. libet. ar. xliij. Hinc Marcus tullius in iij. li. de officiis quoniam in fine libri de sic. Non enim nullum vinculum ad restringendam fidem iure iurando maiores nostri artus esse voluerunt. Item cogita si iurasti sine causa rationabiliter. Si per deum: si per virginem Mariam: aut per sanctos vel sanctas: si per modum opprobriosum nominando membra dei vel sanctorum ut soleret scurrens ganeones ac pessimis pcam. quoniam sic in sensu leues sunt. ita in locula precipites teste Gregorius. Si per sacra dei euangelia: si per fidem christi: vel per corpus: aut per sanguinem eius: aut per crucem: si per animam tuam: si per sacramenta vel sacramentalia: si per creaturas: aut per alios diuersos ac multiplices modos. Quotiens ergo peccator per tales modos iurando aduertit se falsum dicere semper peccat mortaliter ut dicunt doctores catholici. Et sic Augustinus.